



Pave Frans' juleprædiken ved den årlige midnatsmesse i Peterskirken

Taler

Pave Frans
Pave

Dato

24. december 2017

Sted

Peterskirken, Rom

Omstændigheder

Oversat af Iben Tranholm

Maria "fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde han i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget" (Luk 2: 7).

Med disse enkle og klare ord bringer Lukas os lige ind i hjertet af den hellige nat: Maria fødte; hun gav os Jesus, verdens lys. En enkel historie, der kaster os ind i den begivenhed, som ændrer vor historie for altid. Alt, den nat blev en kilde til håb.

Lad os gå et par vers tilbage. På grund af kejserens befaling følte Maria og Josef sig nødsaget til at bryde op. De måtte forlade deres folk, deres hjem og deres land og begive sig ud på en rejse for at lade sig registrere i folketællingen. Dette var ikke en behagelig eller nem rejse for et ungt par som ventede et barn: de måtte forlade deres land. I deres hjerter var de fulde af håb og forventning, fordi barnet snart skulle fødes; men deres gang var tynget af den usikkerhed og farer, som følger dem, der er nødsaget til at forlade deres hjem.

Derefter blev de stillet over for måske det vanskeligste af alt. De ankom til Bethlehem og oplevede, at det var et land, der ikke ventede dem. Et land hvor der ikke var plads til dem.

Og der, hvor alt var en udfordring, gav Maria os Emmanuel. Guds Søn skulle fødes i en stald, fordi hans egne ikke havde plads til ham. "Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham." (Joh 1:11).

Og der midt i byens mørke, som hverken har plads eller rum for en fremmede

som kommer langvejs fra, midt i en travls bys mørke, som i dette tilfælde syntes at ville bygge sig selv op ved at vende ryggen til andre ... og netop dér tændes den revolutionære gnist af Guds ømhed.

I Betlehem, er der skabt en lille åbning for dem, der har mistet deres jord, deres hjemland, deres drømme; selv for dem der har givet efter for den kvælning, som kommer af et liv, hvor de har været spærret inde.

I Josefs og Marias fodspor gemmer der sig mange andre fodspor. Vi ser sporene af hele familier, der er tvunget til at tage afsted i vore dag. Vi ser sporene af millioner af mennesker, som ikke selv vælger at drage bort, men fordrevet fra deres land, må efterlade deres kære.

I mange tilfælde er denne afrejse fyldt med håb, håb for fremtiden; men for mange andre har denne afrejse kun ét navn: overlevelse. At overleve vores dages Herodes som, for at påtvinge deres magt og øge deres rigdom, ikke har noget problem i at udgyde uskyldigt blod.

Maria og Josef, for hvem der ikke var nogen plads, er den første til at omfavne Ham, der kommer for at give os alle beviset på vores statsborgerskab. Ham, som i sin fattigdom og ydmyghed forkynder og viser, at sand magt og autentisk frihed kommer til syne ved at ære og hjælpe den allersvagestes skrøbelighed.

I den nat, bliver Han, der ikke havde noget sted at blive født, forkyndt for dem, der ikke havde nogen plads ved bordet eller i byens gader. Hyrderne er de første til at høre denne gode nyhed.

På grund af deres arbejde, var de mænd og kvinder, som var tvunget til at leve på samfundets rand. Deres livsvilkår og de steder, de måtte bo, forhindrede dem i at overholde alle de rituelle forskrifter om religiøs renselse; som følge heraf blev de anset for urene. Deres hud, deres tøj, deres lugte, deres måde at tale på, sladrede om deres oprindelse. Alt ved dem genererede mistillid.

De var mænd og kvinder, der skulle holdes på afstand og som skulle frygtes. De blev betragtet som hedninger blandt de troende, syndere blandt de retfærdige, udlændinge blandt borgere. alligevel til dem - hedninge, syndere og udlændinge - siger engelen: " Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by, han er Kristus,

Herren"(Luk 2: 10-11).

Dette er den glæde, som vi i aften er kaldet til at dele, fejre og forkynde. Den glæde som Gud i sin uendelige barmhjertighed har omfavnet os hedninge, syndere og fremmede med - og tilskynder os til at gøre det samme.

Den tro, vi forkynder i aften, får os til at se, at Gud er nærværende i alle de situationer, hvor vi tror, at han er fraværende. Han er til stede i den uvelkomne gæst, ofte uigenkendelig, som går gennem vores byer og vores kvarterer, og som rejser med vores busser og banker på vores døre.

Den samme tro tilskynder os til at skabe plads til en ny social forestilling om ikke at være bange for at prøve nye former for relationer, hvor ingen behøver at føle, at der ikke er plads til dem på denne jord. Julen er tiden til at forvandle frygtens kraft til barmhjertighedens kraft, (uddybning) til en kraft for en ny forestilling om barmhjertighed. Den barmhjertigheden, der ikke værner sig til uretfærdighed som en naturligt ting, men har modet - midt i spændinger og konflikter - til at gøre sig til "brødets hus" og gæstfrihedens hus.

Det er hvad den hellige Johannes Paul II mindede os om: " Frygt ikke! Slå porten op for Kristus.

I barnet fra Betlehem kommer Gud os i møde for at gøre os til hovedpersoner i det liv, som omgiver os.

Han tilbyder sig selv til os, så vi kan tage ham i armene, løfte ham op og omfavne ham. Så i ham behøver vi ikke være at bange for at løfte en tørstende , en fremmede, en nøgen, en syg og en fængslet op i armene og omfavne vedkommende. (jf. Matt 25: 35-36). "Frygt ikke! Slå porten op til Kristus".

I dette barn inviterer Gud os til at være håbets budbringere. Han inviterer os til at stå vagt om de mange, der knust af fortvivlelsen, som affødes at at støde på så mange lukkede døre. I dette barn gør Gud os til gæstfrihedens repræsentanter.

Bevæget af denne gaves glæde, du lille barn i Betlehem, vi beder dig om, at din gråd må vække os fra vores ligegyldighed og åbne vores øjnene for dem, som lider.

Må dit ømhed vække vores sensitivitet og genkende vores kald til at se dig i alle dem, der ankommer til vores byer, i vores historier, i vores liv. Må din revolutionære ømhed overbevise os om at føle os kaldet til at tage ansvar for vort folks håb og ømhed.

Kilde

Kristelig Dagblad

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pave-frans-julepraediken-ved-den-aarlige-midnatsmesse-i-peterskirken-2022>